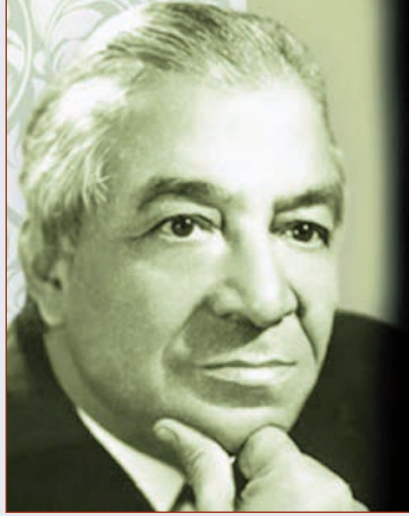

Qarabağı vermərəm!

Bütün aləm danışır
mənim səxavətimdən,
Dostlara pay verəndə
bahasını verərəm.
Qonağa süfrə açıb
öz halal nemətimdən,
Evimin ipəyini,
xarasını verərəm.
Lazım gəlsə yolunda
keçib, can sərvətimdən
Çıxarib ürəyimin
parasını verərəm.
Kimlər ki, şəfqət tapır
öz ana təbiətimdən
Dərman kimi dağların
havasını verərəm.
Fəqət dağı vermərəm,
Mən heç zaman dönmərəm.
Fikrimdən, niyyətimdən,
lazım gəlsə, gözümün
Qarasını verərəm,
Qarabağı vermərəm!
Əgər yer-göy dağılıb,
dönsə baharım qışa
Parça-parça doğranıb,
yem olsam da qurd-quşa
Allah da göydən enib,
başlasa yalvarışa
Qara keşiş yumşalıb,
Kərəm ilə barışa
Göyçə gölü birləşib,
Göy-gölümlə qarışa
Yüz-yüz çaya Turşsutək
bir bulağı vermərəm
Mən canımı verərəm
Qarabağı vermərəm!
Bu necə qonşuluqdu,
üzük mənim qaş onun?
Mən öz başımdan keçim
çiyimdəki baş onun?
Torpağımdan pay verim
olsun könlü xoş onun?
Bu Qarabağ nə vaxtdan
məskəni olmuş onun?
Əli sınısın tarixi
belə düzüb, qoşanın.
Gözüm yoxdur üstündə
bircə qara daşının
Ağ dumanlar gəlinlik
duvağıdır Şuşanın.
Mən gəlinin üzündən
o duvağı vermərəm.
Namusum, ismətimdir
Qarabağı vermərəm!
Bu nə oyundu? - deyib
Vaqif qalxar məzardan,
Məqbərəsi od tutub
əriyer intizardan.
Lənət daşı yağırdır
Xan qızı daş hardan.
Görən Üzeyir bəyə
çatıbdır bu səs hardan,
Qarabağın çənidir
tunc heykəli bozardan.
Nərə çəkir Koroğlu
cəngi çalır saz hardan.
Qıratdımı şığıyan
göy qalxır toz hardan?
Çıxıb cıdır düzünə Nigar,
Xan Eyvaz hardan.
Kür burdan hay qoparır
kükrəyir Araz ordan.
Vətən satlıq mal deyil
əl çəkin bu bazardan.
Millətçilik deyilən
ən dəhşətli azardan.
Millət xilas olmasa
qurtarmaz ahu-zardan
Torpağıma girişən
Qarabağa gor eşən
Hər növ mərdi-məzardan,
cana doyub deyirəm
Əlin qopmasa ordan
köynəyim bayraq olub,
Seçilməz lələzardan,
mən əsgərəm əlimdən
O bayrağı vermərəm,
öz canımı verərəm,
Qarabağı vermərəm!

Könlüm şeir istəyir

Azərbaycan
deyəndə...

*Tofiq Bayramın şeirləri və
təndəşliğin söz kürsüsüdür.
Vətənə sədaqət, dağların uca-
lığına, dərələrin dərinliyinə,
çəşmələri duruluğuna, bulaq-
ların zümzüməsinə, ağacların
xırman kölgəsinə vurğunlu-
ğun poeziyasıdır. "Qarabağı
verməmə!" şeir biçimli ça-
xan şimşəkdi, həm də xalqın
adından yazılmış şeir kimi
oxunur.*

*Şairin ruhumuzun poetik
ehtiyacı kimi oxuduğumuz
şeirləri səmimidir, səmimiyyətlə
oxunur, səmimiyyətlə
düşündürür...*

"Azərbaycan Ordusu"

Azərbaycan deyəndə!

Vətən mənim bu günüm,
Sabahki toy-düyünüm.
Haqqım var ki, öyünüm
Azərbaycan deyəndə!
Ürəklərdə döyünüm
Azərbaycan deyəndə!

Hər ölkəyə, hər elə
Olsun hörmət deyirəm.
Vətənimdir Vətənim
İlk məhəbbət deyirəm.
Onun şöhrət tacıdır
Şeir-sənət deyirəm.
Mən Vətənə Füzuli,
Abbas Səhhət deyirəm.
Mən Vətənə Sabiri
Doğan qeyrət deyirəm.
Mən Vətənə Üzeyir,
Müşfiq, Səməd deyirəm,
Günəş kimi müqəddəs
Bir həqiqət deyirəm
Azərbaycan deyəndə!
Dünya məni dinləsin:
- Diqqət! Diqqət!
deyirəm
Azərbaycan deyəndə!
Azərbaycan deyəndə!

Ləpələr şairleşir.
Anaların bətnində
Qara gözlü körpələr
Pələngleşir, şirleşir.
Azərbaycan deyəndə!

Müdrük qocalar kimi
Dağlar da fikirleşir.
Azərbaycan deyəndə!
Haralısən? - Sualı
Verənlərə ar olur.
Qeyrətilər birləşir,
Qeyrətsizlər xar olur
Azərbaycan deyəndə!

Dostdan sovqat, muştuluq,
Düşməndən bac alaram
Azərbaycan deyəndə!
Işıq sütunu kimi
Sabaha ucalıram
Azərbaycan deyəndə!
Körpüləri, sədləri
Sinəmlə parçalaram.
Sərhəd məftillərində
Bu kobud əllərimlə,
Bir muğamat çalaram
Azərbaycan deyəndə!

Azərbaycan! - Bu nida
Qayaları silkələr.
Sal daşların köksündə
Çiçək bitər, gül gələr.
Azərbaycan deyəndə!
Təbim coşar, sel gələr.
Şanma, şöhrət pərdəsi
Ürəyimi kölgələr
Azərbaycan deyəndə!
Gözümdə doğmalaşar
Bütün xalqlar, ölkələr
Azərbaycan deyəndə!

Qarabağ nəğməsi

Ay Qarabağ, sən qüvvətsən dizlərimə,
Qaytar məni gənc yaşıma, qurban olum!
Qocalmışam, sən işıq ver gözlərimə,
Gəlim sənin tamaşana, qurban olum!

Yad gözlərə Şuşa batır şüşə kimi,
Dayanmışıq dövrəndə sıx meşə kimi,
Sənsən ana təbiətin baş həkimi,
Can məlhəmli hər daşına qurban olum!

Sən Vaqifin keşməkeşli həyatısən,
İlhamının, ürəyinin sovqatısən;
Başdan-başa nərmə-nazik bayatısən,
O dahiyyə, söz qoşana qurban olum!

Qəlbimdəsən bir müqəddəs inam kimi,
Eşqin ilə sinəm yanır bir şam kimi.
Qollarını aç mənə öz anam kimi,
Qoy atılım ağışuna, qurban olum!

Bir vaxt sənə yadlar atdı kəməndini,
Fürsət tapıb işə saldı öz fəndini.
Bir gədəyə dəyişdilər Xankəndini,
Onun qədim naxışına qurban olum!

Kəbəsisən nənəmiz ağbirçəklərin,
Bir gözəllik sərgisisən göyçəklərin.
Bulaq üstə yeriyən şux çiçəklərin
O ilahi baxışına qurban olum.

Soyut təşnə ürəyimin yanğısını,
Sən güləndə qış yaz olur, can qızınır.
Qoyma ağır intizarda Xan qızını,
Qər q olmasın göz yaşına, qurban olum.

Sən bizimsən! - xalqdır edən bu tələbi,
Milyonların qeyzə gəlib, coşur təbi.
Gözün aydın! - Qoç Koroğlu, Qaçaq Nəbi
Sərkərdədir, bu qoşuna qurban olum!

Fitnə qurub, yalan, böhtan deyənlərə,
Dünya gəlir, qalib gəlir xeyir şərə.
Sar sındırıb qanadını, düşür yerə,
Qartal qalxır dağ başına, qurban olum.

Ana yurdun ən istəkli balasısan,
Torpağında həmişəlik qalasısan.
Bir alınmaz namus, qeyrət qalasısan,
Sənin hər bir qarışına qurban olum!